

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 963-77

SAUFMAN

DAVID

MINISTARA

390-1

451
86

537

~~451~~
86

~~467~~

כך הוא המנהג שמיטין בארץ ישראל ערב ראש השנה מתאספין
בבתי מדרשות עדה קדושה מפלמדי חכמים ויראי שמים ולא
אין פנאי בער"ה ערב יום הכפורים מתאספין בין כסא לעסור ועוספין
שני העניינים האלה בזה האופן ובוה הנוסח בזה אחר זה:

עומד בפני העדה הקדושה ואומר.

כָּל נֶדֶר או שְׁבוּעָה או אִיסוּר
או קוֹנָם או חֲדָם שֶׁנִּדְרַתִּי
או נִשְׁבַּעְתִּי בְּהַקִּיץ או בְּחֵלוֹם
וְאֶפִּילוֹ נִשְׁבַּעְתִּי בְּשֵׁמוֹת הַקִּדְּשׁ
שְׂאִינָם נִמְחַקֵּן וּבְשֵׁם הַהוֹיָה
בְּרוּךְ הוּא וְכֹל מִן נְזִירוֹת
שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי וְאֶפִּילוֹ נְזִירוֹת
שֶׁמִּשּׁוֹן וְכֹל שׁוֹם אִיסוּר וְאֶפִּילוֹ
אִיסוּר הַנְּאָה שֶׁאֶסְרַתִּי עָלַי או
עַל אַחֲרִים בְּכֹל לְשׁוֹן שֶׁל אִיסוּר
בֵּין בִּלְשׁוֹן אִיסוּר או חֲדָם או קוֹנָם
בְּכֹל שׁוֹם קִבַּלְתִּי שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי

בֵּין בְּלִישׁוֹן נֶדֶר בֵּין בְּלִישׁוֹן נְדָבָה
 או שום מְנַהֵג של מִצְוָה שְׁנֵהֲנֵתִי
 או שְׁהֲנֵהֲנֵתִי אֶת עֲצָמִי וּבִן כָּל־
 מוֹצֵא שְׁכָרְתִי שִׁצָּא מִפִּי אִם
 שְׁנֵדְבַתִּי וְנִמְרַתִּי בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת
 שׁוֹם מִצְוָה מִדְּפִצּוֹת או אִיזָה
 הַנְּהַגָּה טוֹבָה או אִיזָה דְבַר טוֹב
 שְׁנֵדְבַתִּי שְׁלֹשָׁה כְּעִמִּים וְלֹא
 הַתְּנִיתִי שִׁדְיָה בְּלִי נֶדֶר הֵן דְבַר
 שֶׁעָשִׂיתִי הֵן עַל עֲצָמִי הֵן עַל
 אֲחֵרִים בְּכִלְהוֹן אֲחֵר טָנָא בְּהוֹן
 מִעִקְרָא וְשׂוֹא אֲנִי הַתָּרָה עֲלֵיהֶם
 כִּי יֵרְאֵתִי מִן אֲכִשָׁל וְנִלְכַדְתִּי חַס
 וְשָׁלוֹם בְּעֵזֶן הַנְּדָרִים וְיִשְׁבּוּעוֹת
 וְנִזְרוֹת וְחֲדָמוֹת וְאִסְרִין וְקִנְמוֹת

וְהַסְכָּמוֹת :

וְאֵינִי תוֹהֶה חֵס וְשְׁלוֹם עַל קְיוֹם
 הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים הָהֵם
 שֶׁעָשִׂיתִי רַק אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל
 קְבֻלַּת הַעֲנִיּוֹנִים בְּלִשׁוֹן נֶדֶר אִם
 שְׁבוּעָה אִם נְזִירוֹת אִם אִסָּר אִם
 חֲרָם אִם קוֹנָם אִם הַסְכָּמַת קְבֻלָּה
 בְּלֵב וּמִתְחַרֵּט אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא
 אָמַרְתִּי הֲנִי עוֹשֶׂה דְבַר זֶה בְּלִי
 נֶדֶר וְשְׁבוּעָה וְנְזִירוֹת וְחָרָם וְאִסּוּר
 וְקוֹנָם לְכֵן אֲנִי שׂוֹא הַתְּרָה עַל כָּל
 הַנִּזְכָּר הֵן הָיוּ דְבָרִים הַנוֹגְעִים לְגוֹי
 הֵן הָיוּ דְבָרִים הַנוֹגְעִים לְמִמּוֹן הֵן
 הָיוּ דְבָרִים הַנוֹגְעִים עַל רֵהַרְפֵּשׁ
 בְּבִלְהוֹן אֲנִי מִתְחַרֵּט עַל לִשׁוֹן

נָדַר וּשְׁבוּעָה וְנִזְרוֹת וְאִסּוּר וְחַיִּים
 וְקוֹנָם וְקַבְלָה בְּלֵב וְרִנָּה מִצַּד
 הַדִּין הַמְּחַבֵּט וּמִבִּקֵּשׁ הַתָּרָה
 צָרִיךְ לִפְרֹט אֶךְ דַּע נְאֻמֵּי
 כִּי אִי אֶפְשָׁר לִי לִפְרֹטִים כִּי רַבִּים
 הֵם וַיְהִי בְעֵינֵיכֶם כְּאִלוֹ הָיִיתִי
 פּוֹרְטִים :

וְהַמְתִּירִים מְטִיבִים לוֹ שְׁלֹשָׁה פַעְמַי כּוֹה הַלְטוֹן •
 מְתָרִים לָךְ מְתָרִים לָךְ מְתָרִים לָךְ
 מְחוּלִים לָךְ מְחוּלִים לָךְ מְחוּלִים לָךְ
 שְׂרוּיִים לָךְ שְׂרוּיִים לָךְ שְׂרוּיִים לָךְ
 אֵין כֵּאֵן לֹא נָדַר וְלֹא שְׁבוּעָה וְלֹא
 נִזְרוֹת וְלֹא חֲדָם וְלֹא אִסּוּר וְלֹא
 קוֹנָם • יֵשׁ כֵּאֵן מְחִילָה וְכִגְיָחָה
 וְכִפְרָה כִּשְׁם שֶׁהִתְרוּ מִבֵּית דִּין
 שֶׁל מִטְרָה בְּךָ יִסְכְּמוּ וַיְתִירוּ

הבית דין של מעלה:

גם אני שואל התרה כמורה:

ואחר כך יהיה מוסר מודעה ויאמר *

רבותי אני מבטל מכאן ולהבא
 כל נדרים וכל שבועות
 ונזירות ואיסורים וקנמות וחרמות
 וקבלת הלב הזן בהקין הזן בחלום
 כל הזן יהון בטלים ומבוטלים לא
 שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלים
 כלל וכלל. ואם אפשר ואדור
 דבר מעתה אני מתחרט עליהם
 ומתנה בפניכם שיהיו בטלים:

גם אני מוסר מודעה כמורה:

ודבר זה יועיל כשלא יזכור לתנאיו בשעת הנדר טאם הוא זוכר לתנאיו
 וא"כ הוא כודר * הוא מבטל תנאיו והנדר קיים * אבל כשחזרו זוכר
 לתנאיו או מועיל התנאיו:

ואחר המודעה יאמר לפניהם *

אם עברתי על שום דבר
שנתחייבתי נזיפה או ארור
או נדוי או חרם או שמתא
בבית דין של מעלה בין מפי השמינה
בין מפי בית דין צבא של מעלה
בין מפי עצמי בין מפי אחרים בין
בעולם הזה הריני שב בתשובה
שלמה ואשב יחף על הארץ
כמנוחה ואתפילש בעפר בוכה
ומתחרט ומתודה על כל מה
שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
ושמרתיי ושמרדתי מאס היורתי
על האדמה עד היום הוח ואשפוך
את נפשי לשאול מחילה וסליחה
וכפרה מן השמים ומן הבריות

וְאֶשְׂאֵל מִמֶּעֶלְוֹתֵיכֶם שְׁתִּתְּרוּנִי
 כָּל הַנְּזִיפוֹת וְהָאֲרוּרִים וְהַנְּדוּוּיִם
 וְהַתְּרָמִים וְהַשְּׂמֵתוֹת וְהַקְּלָלוֹת
 שֶׁנִּתְחַיֵּבְתִּי וְשֶׁנִּכְשַׁלְתִּי בָהֶם
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

או מתרחק מהעדה קדושה ד' אמות בחליצת מנעלים ומתפלס באבר
 באכל ומקבל על עצמו נדוי ויושב כמנוחה* ולאחר שיטב מעט על הארץ
 כאכל וכמנוחה או קורים אותו העדה הקדושה ואומרים לו :

אָחִינוּ אַתָּה אָחִינוּ אַתָּה אָחִינוּ אַתָּה
 מֵאַחַר שֶׁקִּבַּלְתָּ עָלֶיךָ אֶת הַדֵּינִי
 או יעמו'מעל הארץ ומתפלל בדמעו' להט' זאת התפלה :

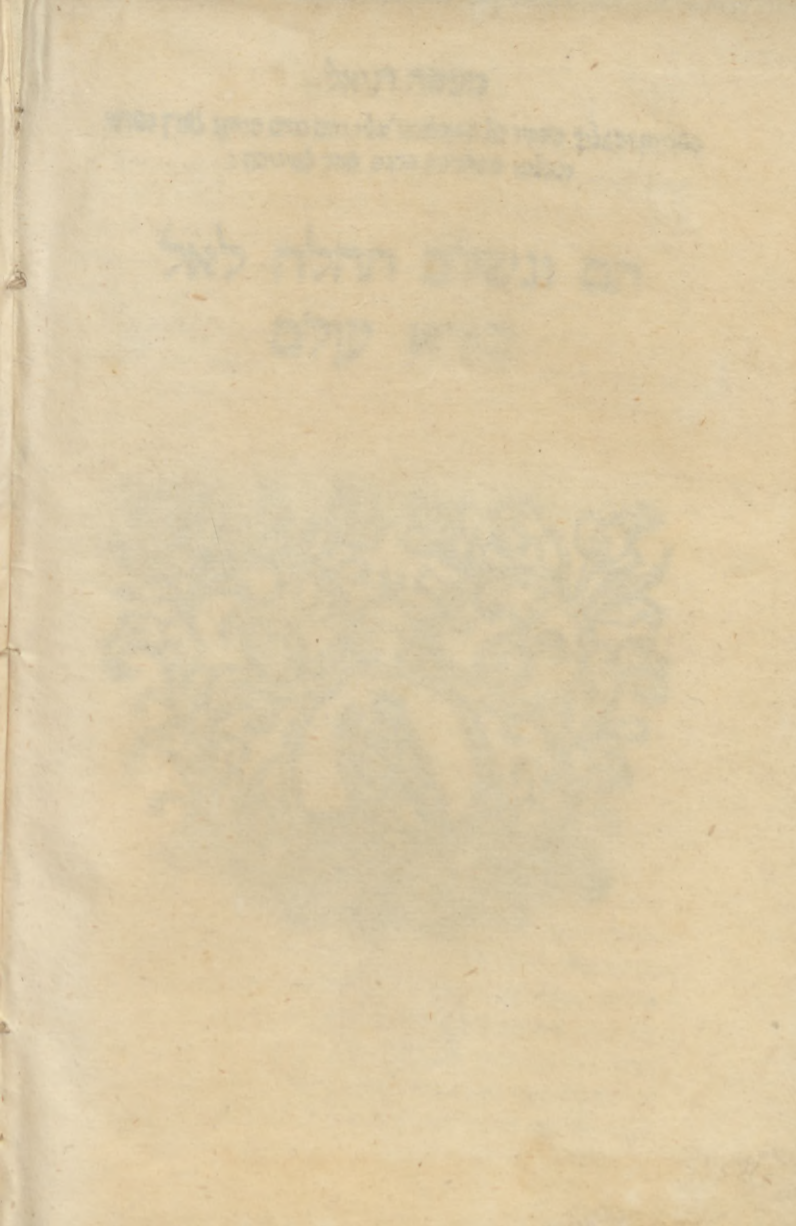
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ שְׂכַל הַקְּלָלוֹת
 וְהָאֲרוּרִים וְהַנְּדוּוּיִם וְהַתְּרָמוֹת
 וְהַשְּׂמֵתוֹת שֶׁקִּלְלְתִי אוֹ שֶׁאֲרַדְתִּי
 אוֹ שֶׁנִּדְוִיתִי אוֹ שֶׁהִתְרַמְתִּי אוֹ
 שֶׁשְּׂמַתִּי

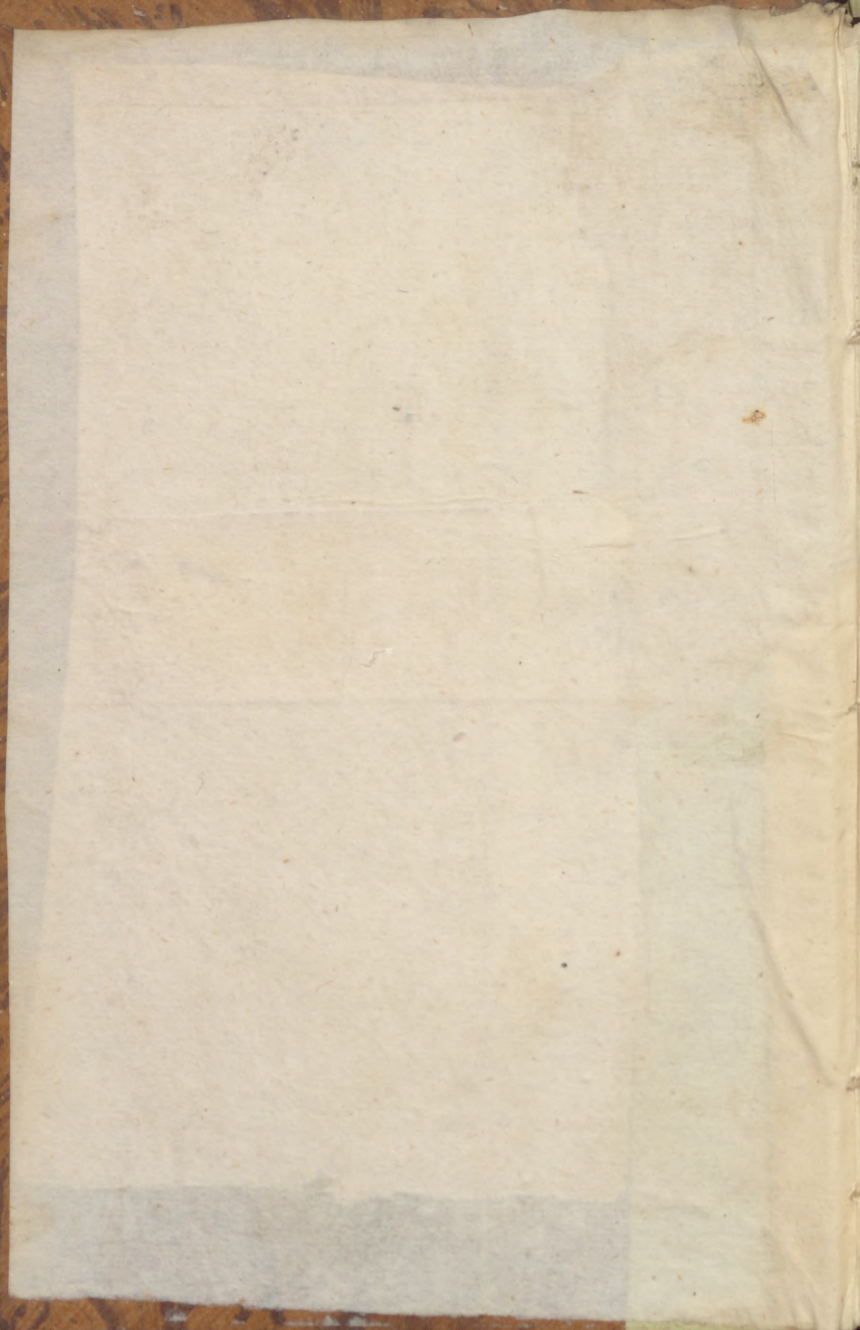
שְׁשַׁמְתִּי אֶת עַצְמִי אוּ אֶת אֲחֵי
 אֲשֶׁר מִדַּע יִשְׂרָאֵל אוּ אֲחֵרִים
 שֶׁקָּלְדוּ אוּ שֶׁאֲדָרוּ אוּ שֶׁנָּדְרוּ אוּ
 שֶׁהִחְרִימוּ אוּ שֶׁשַּׁמְתוּ אוֹתִי אוּ
 אֶת זֶרְעִי יְהִי דָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שֶׁאֵל יִשְׁלַטוּ בָנוּ
 וְאֵל יַעֲשֶׂנוּ רוּשָׁם וְכָל הַקְּלָלוֹת
 יִתְּחַבְּבוּ עָלֵינוּ לְבָרְכָה כְּדַכְתִּיב
 וַיְהִיפוּךָ אֱלֹהֵיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה
 לְבָרְכָה כִּי אֶהְבְּךָ אֱלֹהֵיךָ׃

ואח"כ בעדה הקדושה חומרים לו

כלם מתירים כלם מתירים כלם מתירים
 כלם מחולים כלם מחולים כלם שרויים
 שרויים כלם שרויים כשם שמתירים בית דין של מטה
 כך יהיו מתירים מבית דין של מעלה כדכתוב ויהפוך
 ייאלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ייאלהיך׃

נדפס פה מנמוכה

The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern, featuring swirling, organic shapes in various shades of brown, tan, and dark chocolate. The spine of the book is visible on the left side, bound in a light-colored, possibly leather or cloth, material. A decorative paper label is affixed to the spine, featuring a red-inked border with intricate, symmetrical scrollwork and floral motifs. The text on the label is printed in a dark, serif font and is oriented vertically.

DE LA BIBLIOTECA DE MADRID

B.
963 -
977.

הוציא לראשונה - קונטרס
הוציא 1769

יהודה ברי"ע - לוח 1769

רוח הקודש - חלקי אהרן 1730

בנינו הכניע את הזוחל 1707

פנקי 1737 עם תלמוד
1820

פנקי אצות עם תלמוד
1820

פנקי 1770

פנקי חפסי רשף 1770

פנקי חפסי נדרים

פנקי חפסי שטם 1774

פנקי חפסי תורה 1774

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

פנקי חפסי חפסי

771